

Ouders Meijel realiseren wooncentrum voor hun gehandicapte kind: ‘Een lange weg met aardig wat hobbels’

Ouders Jan Manders (links) en Ard Stappers bij het Centrum voor Begeleid Wonen in Meijel dat ze zelf mede gerealiseerd hebben

– © Stefan Koopmans

Meijel -

Als ouders zelf regelen dat er in het dorp een centrum komt waar je gehandicapte kind met begeleiding kan wonen, zodat het in zijn vertrouwde omgeving kan blijven. Ga er maar aan staan. Een aantal ouders uit Meijel bokste het voor elkaar.

Gertie Driessen
Vandaag om 13:47

November wordt verhuismaand. Dan verlaat een aantal jongeren in Meijel en directe omgeving het vertrouwde nest om in een eigen appartementje te gaan wonen in nieuwbouwuurt Beckershof, waar ooit de bekende frikandellenfabriek stond. Niet bepaald het eind van de wereld, maar toch is de stap voor deze jongvolwassenen heel speciaal. Ze hebben allemaal een beperking waardoor ze niet zelfstandig kunnen wonen zonder begeleiding.

Witte vlek

Dat ze in hun vertrouwde omgeving kunnen blijven, hebben ze te danken aan hun ouders. Want Meijel heeft nog geen voorzieningen op dit gebied. Reden waarom een groep ouders in 2016 op initiatief van Ard en Marina Stappers de krachten bundelde om zelf de witte vlek in te vullen. Zoon Jeroen Stappers, inmiddels 26, is geboren met het syndroom van Down en toe aan een nieuwe stap in zijn leven. „Logisch”, vindt vader Ard. „Zijn broers zijn het huis uit en hij zit nu alleen met

ons. Wij kunnen hem niet langer bieden waar hij recht op heeft. Bij ons zit hij thuis maar een beetje tv te kijken.”

Jan Manders, vader van de meervoudig gehandicapte Mark (35) en Mieke (37), is eveneens een van de kartrekkers. „Ik ging in 2016 naar een informatieavond van Ard en Marina en had gelijk iets van ‘dat wil ik mee opzetten’.” Jan staat er qua verzorging alleen voor sinds echtgenote Ria een paar jaar geleden overleden is. Dat de kinderen straks in de buurt blijven, stelt hem gerust. „Maar het was een lange weg die we hebben moeten afleggen met aardig wat hobbels.”

Zorgverlener

Qua zorgverlener waren de ouders er na een aantal gesprekken met potentiële kandidaten snel uit. Dat moest PSW worden. Ook over de locatie, toen nog een kale vlakte waar een ontwikkelaar uit Eindhoven woningen zou bouwen, was er snel overeenstemming. Alleen de financiering verliep moeizaam. Aanvankelijk toonde woningcorporatie Antares zich bereid het gebouw neer te zetten, maar de deal met de ontwikkelaar over de aankoop van de grond kwam niet rond. „Omdat we met PSW al zo ver gevorderd waren, was de zorgverlener gelukkig bereid die rol over te nemen”, vertelt Stappers.

Paniek

De eerste kink was nog niet uit de kabel gehaald of het tweede euvel diende zich aan. Op het laatste moment verkocht de ontwikkelaar de grond niet aan PSW, maar aan een private investeerder. Die wilde er een complex met een stuk of twaalf appartementen neerzetten. „Paniek in de tent”, herinnert Jan zich. „Gelukkig bleek die investeerder op het stuk grond slechts één woning te mogen bouwen. Een instelling zoals wij die voor ogen hebben, telt voor één wooncontingent en daarom had de gemeente de rest al vergeven. Die huizen werden een stukje verderop gebouwd. Toen de gemeente dat de investeerder duidelijk maakte, was het zo opgelost. Hij verkocht de grond door aan PSW.”

Het nieuwe thuis van de jonggehandicapten ligt perfect. Rustig en vlak bij het centrum.

Inmiddels zit de bouw in de eindfase en kunnen de bewoners er als alles volgens planning verloopt in november in. Drie niveaus telt het 'Woon Begeleiding Centrum Meijel' met op elke etage een groep die qua beperking op hetzelfde niveau zit. Beneden de ernstig meervoudig gehandicapten, daarboven bewoners die zelfstandiger kunnen functioneren en allemaal een eigen appartementje hebben, met gezamenlijke woon- en eetkamer. De behoefte bleek zó groot dat alle plekken – er is ruimte voor 23 jongvolwassenen – al vergeven zijn. De bewoners komen allemaal uit Meijel of directe omgeving en kunnen hun huidige dagbesteding voortzetten of bij dezelfde voetbalclub blijven sporten. En het belangrijkste: ze wonen nog steeds een beetje onder de vleugels van hun ouders, die ook een rol gaan spelen in de begeleiding.

Sponsors

Al is hun taak volbracht, de ouders hebben alweer een nieuw project. Onder het motto 'Vrienden van het Woon Begeleiding Centrum' zoeken ze sponsors om extraatjes te bekostigen die niet onder het standaardpakket vallen. En nee, eng vinden hun kids het niet, dat ze over luttele maanden het vertrouwde nest gaan verlaten, verzekeren voorzitter Ard en penningmeester Jan. Jeroen staat volgens zijn vader zelfs te popelen. „Die heeft al tig keer gevraagd of zijn woning nu nóg niet klaar is.”

Wie vriend wil worden kan zich melden via www.sbwmm.eu